

Farní občasník

ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. VOJTĚCHA V OTROKOVICÍCH
ročník XXXI | číslo 5 | neděle 30. srpna 2020

Obsah čísla

Letní tábor s piráty

Nehledat chyby u jiných

Hospodaříme dobře, ale ...

Poutníci na faře

Opravy ve farní budově

Pozdrav z Vápenné

Sbírký na střechu kostela

Vyučování náboženství

Oslavy 25 let kostela

Konference o evangelizaci

Pozvánka maminkám

Pomoc v době koronaviru

Neslyší Bůh naše modlitby?

Odlehčovací služba Charity

Pouť Charity na Hostýn

Výsledky Postní almužny

Zábava pro děti

Postavme se na start s důvěrou

Každé údobí někde začíná. Stáváme se účastníky nebo alespoň svědky těchto začátků – kalendářního roku, hospodářského roku, roku liturgického či právě aktuálního počátku každodenních školních povinností. Všechny tyto starty jsou něčím doprovázeny: máme plány, vystavujeme se očekávání.

Se změnou letopočtu přicházíme s novoročními předsevzetími. Pokud při jejich stanovení nestojíme pevně na zemi a nejdeme na to střízlivě, přichází zklamání. Zrovna tak může být zaskočen hospodář, když dostatečně nezaprší, když nepracuje do úmoru, když se nedrží zdravého selského rozumu a bezohledně zažlutí téměř všechna pole.

Letošní koronavirový rok nás násilně a bez přípravy vtáhl do výuky na dálku. V každé rodině byl školák, ať už špuntík nebo „náctilec“. Rázem se změnil denní režim domácností. Bylo třeba „překopat“ zažitě rituály všech rodinných příslušníků. Do složitého rozvrhu dne se musel vejít rozvrh školáka. Jeho vzdělávání přihlíželi rodiče i prarodiče. Mnozí přehodnotili názory na kantorské řemeslo. Kolik erudovanosti, trpělivosti a lásky musí učitel v sobě mít! Nejedna maminka si posteskla, že jen paní učitelka dokáže její dceru či syna motivovat.

Jak bude probíhat vyučování letos? Na to nikdo neodpoví. Dalo by se říci, že žijeme v nejistotě z příštích dní. Jenže to je z naší strany malověrné. My máme jednu velkou jistotu, a tou je náš Pán. Stojí s námi na každé startovní čáře, posílá nás na trať a klade na ni překážky. Že jsme zatím nepochopili jejich význam? Zdolat je znamená být silnější na dalších úsecích našeho putování. Když klopytneme nebo přestaneme věřit, že je cíl dosažitelný, je tu zase Pán. Stojí s nastavenou paží, o kterou se můžeme opřít, a dalekohledem, kterým se můžeme podívat jak dál. Dokonce nám dává šanci začít znova. Proto ať už se stane s novým školním rokem cokoli, můžeme s důvěrou postavit svá dítká, a v případě potřeby i sebe, na start. ■

Eva Šídová

Letní tábor s piráty

Psal se 29. listopad roku 2019. V ten osudný den to vše započalo. Všichni vedoucí se sešli v klubovně a plánování tábora bylo odstartováno. Klubovna se hemžila myšlenkami a nápady, úkoly a povinnostmi, ale především dobrou náladou.

Během následujících sedmi měsíců se sice činnost oddílu na chvíli pozastavila, ale právě díky „koronakrizi“ jsme měli čas si vše na tábor pečlivě připravit. Jak se říká: „Šťěstí přeje připraveným.“ I když jsme nemohli odjet na předtáborovku, která každoročně tábora předchází, tábor měl stále své naděje. No a nakonec jsme přeče jen, i díky pomoci ze shora, odstartovali 5. července 2020 čtrnáctidenní pirátské dobrodružství!

Vaše děti se na čtrnáct dní staly pravými piráty, kteří byli rozděleni do posádek. My staří vysloužilí piráti jsme hledali své nástupce, ale ne ledajaké! Takové, kteří by dokázali najít ztracený poklad 12 korzárů. Každý den tyto posádky soutěžily, která je lepší. Byly zkoušeny z disciplín, jako je lovení ryb, stavba lodi, boj o vlajku apod. Poklad byl zabezpečen dvanácti zámky a posádky musely najít všech dvanáct klíčů. K nim každý den vedla jedna indicie, která ovšem byla zašifrovaná! Posádky se ničeho nezalekly a na konci táborového pobytu všemi dvanácti klíči odemkly velkou truhlu, ve které byly odměny pro celý tábor.

Kromě velké celotáborové hry mohli děti soupeřit mezi sebou v takzvaných jed-

notlivcích. Děti soutěžily ve třech věkových kategoriích, a to starší, střední a nejmladší. Každý den pro ně Kačka Kunorzoová a Martas Janeček připravili super hru. Hodnocení bylo letos ale trochu netradiční. Děti dostávaly body podle aktuálního pořadí a vždy jednou za 2 dny se pořadí rozdělilo na poloviny a prohodili se ti horší z lepších a lepší z horších. Tím pádem se dostali k více bodům i ti slabší a díky soutěžím, které nezáležely jen na síle nebo logice, měl možnost vyhrát úplně každý. Na konci tábora pak byli vyhlášeni vždy tři nejlepší z věkové kategorie.

A aby toho nebylo málo, tak si naše kartografka Natka Zaoralová připravila mapy, které byly rozvěšené různě po táboře. Některé byly chybné, ale některé vedly k jiným mapám a ty pak vedly k pokladu. Ten, komu zvědavost nedala spát, se mohl těšit ze sladké odměny v táborovém „kempšopu“.

Ani na víru jsme nezapomínali. Návštěvou na táboře nás poctil otec Pavel i otec Josef. Oba nám připravili nádhernou mši v přírodě. Tyto mše mají vždy své kouzlo, které nejde slovy ani popsat. Některé z biblických postav nám pomohly dětem přiblížit Janča Ludvíková s Aničkou Lörinczovou. Jejich příběhy jsme si poslechli každé ráno a pak je připodobnili k běžným situacím v našem životě. My vedoucí se tímto snažíme otevřít kousek svého soukromí dětem a je zajímavé, jak moc se potom otevrou ony nám. Myslím si, že tato část dne nejvíce buduje důvěru a přátelství mezi námi vedoucími a dětmi.

Ještě než se rozloučím, chci poděkovat všem vedoucím. My totiž tvoříme takové puzzle. Všechny dílky do sebe zapadají a každý je důležitý! Také chci poděkovat všem dětem a jejich rodičům. Každé z vašich dětí bylo úžasné a právě díky nim můžeme dělat vedoucí a jezdit na náš tábor! Tak zase za rok ahoj! ■

Kristýna Zaoralová

Nehledat chyby jen u jiných

Chtěl bych touto cestou poděkovat... tak se většinou začíná, ne? Tak já to zkusím jinak.

Když jsem nastupoval loni do nové práce, říkal jsem na pohovoru: „Jen bych potřeboval jednu věc. O prázdninách 14 dní dovolené na dětský tábor.“ Naštěstí jsem dostal pracovní místo i s možností jet na tábor, který je pro nás vyvrcholením ce-

Společnými silami vytvoříme spoustu úžasných věcí, aniž by to záleželo pořád na stejných lidech.

lého oddílového roku. Dřív to pro mě a pro většinu vedoucích bylo 14 dní o prázdninách, ale letos to znamenalo 14 dní dovolené a volna v práci. S tím přichází můj obdiv k bývalým vedoucím, kteří jezdili na tábory několik let, i když chodili do práce a obětovali pro to třeba dovolenou u moře. Bez nich a jejich činnosti by nebylo možné tábor předat i nám a dalším generacím.

Na to, abychom vůbec mohli někam jet, je potřeba tábor postavit. O celou stavbu se stará tým úžasných tatínků v čele se zkušeným stavbyvedoucím Vojtou Janotou, který vždy odvede perfektní, ale velmi náročnou práci. Každým rokem máme na tábor spoustu věcí – stany, hangáry, pomůcky na hry, rekvizity, atd. Je toho pořádná hromada, kterou vždy dáváme do velikého vozíku půjčeného od Honzy Balloše, jehož grilované koleno (na vozíku i v reálu) nám vždy nahání sliny. Jeho podpory si naše oddíly velice cení. Stejně tak si ceníme každé pomoci, ať už jde o napečení buchet na snídane, vaření a řízení (díky všem kuchařkám a řidičům), zapůjčení terénního auta od Tondy Hradila (bez něhož bychom tábor nepostavili, ale ani nezbouřali). Nesmírně důležitá je pro nás také podpora o. Šupola nebo o. Zelinky. Zkrátka práce na táboře není jen pohodička, ale

je to činnost na celý rok a velká zodpovědnost, proto jsme rádi za každého, kdo nám pomáhá nebo nám alespoň neztěžuje naši práci.

Je to činnost, kterou děláme dobrovolně, vkládáme do ní náš volný čas a není příjemné, když musíme řešit, že nám někdo z rodičů ani neodepisuje na e-maily nebo SMSky. Poslední dobou se stává, že když nám nedojde dostatek odpovědí, musíme rodiče obvolávat, a to nám bere spoustu času. Je to vidět i v naší farnosti, kde máme spoustu aktivit, ale dělají na nich stále ti samí lidé. Energie, kterou na tyto činnosti vynakládají, není nekonečná a může se stát, že některé aktivity se ukončí, protože nebude nikdo, kdo by je dělal.

Možná jste někdy byli na mši v nějaké malé vesničce (pokud ne, můžete zkusit), kde nemají tolik možností, jako máme my, protože jim chybí ochotní farníci. Pokud bude přibývat lidí, kteří budou hledat chyby u jiných a sami se do ničeho nezapojí, tak ochota těch obětavých a nadšených může velmi rychle klesnout. Jsme rádi za každého, kdo se do něčeho aktivně zapojuje. Činností je spousta a nikdy nemusí všichni dělat vše. Když si ale každý vezme kousek, co je schopen zvládnout, společnými silami vytvoříme spoustu úžasných věcí, aniž by to záleželo pořád jen na těch stejných lidech.

Je skvělé vidět na táboře děti, které mají radost z toho, že tam mohou být, a po návratu vidět šťastné rodiče, na kterých jde vidět, jak jsou nám vděční. Velice nám pomáhá každé povzbuzení, díky, pomoc, a to jak při táboře, celoroční činnosti nebo u aktivit ve farnosti.

Ještě jednou tedy veliké díky za všechny vedoucí každému, kdo nás podporuje v naší činnosti. A já už se těším na mou další dovolenou, která bude opět v létě na táboře. ■

Vojta Rafaja

Hospodaříme dobře, ale...

Do života křesťana patří kromě modliteb, mší, svátostí, adorací, účasti na spolcích, náboženského vzdělávání apod. také peníze. I když se to mnoha z nich nelíbí. Bez peněz se prostě nenajíme.

Před lety to bylo zřejmé při vyjednávání o církevních restitucích a v poslední době je to velmi dobře vidět v našich farních ohláškách, kde jsme pravidelně informováni o splácení půjčky na střechu kostela sv. Michaela. Dluh se však snižuje, přitom nacházíme peníze pro řadu dalších účelů a v minulých letech jsme celkem bez problémů dokázali nashromáždit finance na 4 sochy do farního kostela, na rekonstrukci jeho terasy nebo na rekonstrukci kapse sv. Anny.

To jsou velmi potěšující zprávy. Odrážejí to, že naše farnost je živá, že v ní chodí do kostela hodně lidí a že jsou ochotni se na zajištění jejích potřeb podílet.

Naše farnost prostě dobře hospodaří, tím určitě nechci říct, že dokonale, že by to nemohlo být lepší. Podobně olomoucká arcidiecéze. Podle výroční zprávy za rok 2019 skončilo její hospodaření (včetně farností) s přebytkem 38 milionů Kč. Přebytek je pozoruhodný i proto, že již několik let klesá příspěvek státu na činnost církve. Naší arcidiecézi a zejména farnostem se to zjevně daří kompenzovat dalšími příjmy. Buďme ale ostražití, protože ne všude je

hospodaření diecézi tak optimistické jak u nás. Velké hospodářské těžkosti hlásí pražská diecéze. Důvody? Likvidace kúrovice, nezdařené podnikatelské projekty... Pro nás na Moravě je to zdvižený prst. I my takto můžeme dopadnout!

Je pravděpodobné, že spousta věcí, které si naše farnost pořídí díky přispění ochotných farníků, a tedy zadarmo, farnosti v Čechách musí nakupovat. Občas je to vidět v inzerátech Katolického týdeníku. Tento trend může dorazit i k nám, když počet obětavých a nadšených farníků klesne. Může to být například proto, že ti, kteří opravují, budují a organizují, se budou setkávat s necitlivostí a kritikou těch, kteří jejich úsilí jen pozorují. Každý snad snese upozornění, že by něco mohl dělat lépe, rychleji, levněji, ale velmi záleží, zda je to bratrská výtka, nebo neúprosná kritika doprovázená tu arogancí, tu vypočítavostí a snahou získat neoprávněné výhody.

Vážme si těch, kteří se denně starají o majetek naší farnosti, kteří připravují kulturní a duchovní programy, a neztěžujme jim to. Hospodářsky se bude naší farnosti dařit jen tehdy, když nás bude hodně, když co nejvíc lidí přiloží ruku k dílu a když s vděčností budeme přijímat, co nám ostatní nabízí. ■

Pavel Ludvík

Pořádně to osolme

Toto číslo občasníku patřilo k těm, které bylo nadmíru těžké naplnit potřebným počtem článků. Důvodem byl hlavně nezáměr a lhostejnost autorů. Farní občasník je ale nás všech a čeká i na vaše příspěvky. Hovořili jste na spolču o něčem zajímavém? Zaujalo vás něco v Bibli nebo jiné knize? Navštívili jste pěkný koncert? Máte nějaký postřeh ze života naší farnosti? Rozdělte se s námi o vaše zážitky a postřehy a pošlete je prosím na e-mail obcasnik@volny.cz. Buďme solí země, jak nás k tomu vyzývá Bible, a pořádně to osolme. Jdete do toho? ■

Léto na otrokovické faře

Nocování poutníků na faře

Mons. Jan Peňáz, farář v Novém Vesele, patří mezi známé propagátory pěších poutí. Při plánování letošní již 13. pěší pouti ze Svatého Kopečku na Velehrad, která se konala ve dnech 30. června až 4. července, požádal o možnost přespaní poutníků na naší faře. A proč zrovna Otrokovice? Každoročně využívají možnost přespaní na orlovně ve Zlíně, ale již podruhé se stalo, že zde bylo něco jiného, tak hledal možnost přespaní většího množství poutníků někde v okolí. Protože náš kostel díky suterénu a přístavbě fary může poskytnout prostory pro spaní na zemi (doputovalo k nám 20 mužů a 30 žen), obrátil se s důvěrou i prosbou na mě. Díky jejich přítomnosti byla páteční mše svatá obohacena jak větším počtem pout-

níků, tak posíleným zpěvem a společnou modlitbou. Na závěr mše svaté o. Jan krátce představil farníkům tradici této pouti spojené s oslavou sv. Cyrila a Metoděje. V telefonickém rozhovoru po skončení pouti pak řekl: „V Otrokovicích bylo pro nás zajímavé setkat se na večerní mši svaté s živou místní farností, s místními farníky. K takovým setkáním obvykle nemáme moc příležitostí. Byl to bohatý, živý, ale i dlouhý večer. Pán Bůh zaplať všem dobrodincům.“ ■

O. Pavel Šupol

Více o mnoha poutích, které otec Jan Peňáz připravil a absolvoval, najdete na www.poutnik-jan.cz.

Opravy ve farní budově

V červnu jsem prosil muže o brigádu na faře. Pustili jsme se do vyklízení sklepa, kde se nám za mnoho let nashromáždilo již spoustu přebytečných věcí, např. stará nefunkční lednička, staré reproduktory odkoupené před mnoha lety nejspíš s úmyslem, že by se mohly někdy hodit, a mnohé jiné. Na půdě to nevypadalo o moc líp.

A když jsme měli vše odvezeno do sběrného dvora, tak jsme se přesunuli ke kostelu, kde bylo již z opadávající omítky viditelné zatékání podesty. Na základě předchozí konzultace postupu oprav s firmou Rapos jsme se pustili do odkrývání dlažby až na porušenou izolaci a oplechování kolem zábradlí. Vše jsme nachystali pro nástup klempíře. Děkuji všem mužům, kteří přišli pomoci.

V průběhu června pak nastoupili na faru zedníci. Při první návštěvě o. Vojtěcha Šímy po mém nástupu do Otrokovic mi řekl: „Prosím Tě, změň to.“ Měl na mysli

dva schody v chodbě a pak opět ty samé dva schody po vstupu na faru, přitom se zde dá jít po rovině. Osobně by se mi do toho nechtělo, ale když mi zde v průběhu roku spadli dva staří lidé, kteří hůře viděli, a proto tyto schody při chůzi nezaregistrovali, tak jsem mu dal za pravdu.

Pán Bůh nám žehná i v této akci. Těsně předtím, než jsme se pustili do díla, mi přišla nabídka ohledně darování dveří z masivu s ruční vitráží vhodných někam na faru nebo do některé kaple. A já věděl, že se hodí právě do upravovaného vstupu. Doposud nás provedené práce stály 32 800 Kč. Děkuji panu Ing. Švehlíkovi za dozor nad úpravami a sponzorovi za dar dveří.

Začátkem července jsme se pustili do malování v učebně a v podkrovním bytě v přístavbě fary v celkové hodnotě 13 224 Kč. Děkuji ženám, které se hned ochotně chopily pomoci s přípravou na malování a s úklidem. ■

O. Pavel Šupol

„Včelí“ pozdrav z Vápenné od otce Jiřího Filipce

Chvála Kristu, po delší době Vám farníkům i o. Pavlovi píši tyto řádky. Moc Vám děkuji za štědré dary k sloužení mešních úmyslů. Máme léto, Bohu díky, deštivé, jinak bychom měli po suché zimě a jaru nouzi o vodu. Na začátku léta se dějí změny v kněžském obsazování farností. Od nás odešel na jiné působiště kněz z Maria Hilf, s kterým jsem se kamarádlil, žel je nyní na opačném konci diecéze. Tak mi to je trochu líto. Já vesele zůstávám zde na své velké poustevně.

Chtěl bych se s Vámi podělit o pár myšlenek. Jelikož jsem minule psal, že včelařím, tak se duchovně dotknu tohoto tématu.

Jedno celé včelstvo funguje jako živý organismus. Samotná včela bez ostatních uhynie. O larvičky je pečováno, pak jsou tam čističky komůrek, krmičky, kojičky, stavebkyně, strážkyně a létavky. Jedna druhe se neobejdou. Pak i trubci zahřívají plod úlu a královna – včelí matka.

Včela, když brání úl, tak po bodnutí útočnicka sama zahyne, aby ostatní mohli žít. Další vytváří kašičku, která je určující pro vývoj. Jiné nosí lahodný nektar. Včely usedají na květy, aniž by je zničily, a ty pak mohou být plodné a my z toho máme užitek.

V naší farní rodině, církvi, máme taky krále – Krista. On za nás položil život, aby nás ochránil před útokem zlého, podobně jako včela strážkyně. Ale bodce zasáhly Ježíšovo tělo. Mnozí další pokládají život za druhé. Když se k něčemu životu skláníme jako včela ke květu, tak život toho člověka je lepší a v dobru plodnější. Je našim posláním žít ty, kteří jsou na pomoc druhým odkázáni. Každý děláme ve společnosti různé úkoly a práce, a nikdo by jen tak neobstál sám a společnost bez každého jed-

noho by také chřádlá. Když se ze včelstva ztratí matka, tak včely hučí – pláčou. Stejně i národ bez Krista a jeho matky Marie hučí nedobře a pláče pod tíhou beznaděje.

V mraze se včely semknou do chomáče, aby nezkrěhly. A i my se semkáváme v modlitbě, aby nikdo nezahynul bez milosti Pánovy. Dokonce nemocné včely opouštějí úl, aby nenakazily druhé. Zde není vhodné přirovnání, snad jen aby nemoc hříchu nebyla dlouho ve společenství věřících, a to se léčí ve svátosti smíření. Kdybychom setrvali v hříchu, tak i jiné začneme kazit hříšností. Ale když jsme naopak spojení s církví a Ježíšem, a chcete-li Marii královnou, tak každý může říci, že život v naší blízkosti je mu nad sladký med. Každá včela poctivě plní svůj úkol pro druhé, ne pro sebe, protože jen tak může žít.

Každopádně je každý před Bohem nepostradatelný. Každý ve farnosti je důležitý. Když se někdo ztratí, tak všichni jsou tou ztrátou ochuzeni. Kež žijeme tak, aby se nikdo neztratil z cesty do nebe a ať také ostatní mají podíl na dobrech církve a farnosti ve sladkosti a plodech života Božího Ducha. Vždyť Bůh navštěvuje sluncem i deštěm všechny bez rozdílů, podobně jak včely usedají postupně na různé květy. Jsme rozdílní, avšak každý má svou krásu, protože tak to Bůh činí.

Děkuji Vám všem a pamatuji na Vás modlitbě. ■

O. Jiří Filipec, farář z Vápenné

Otec Jiří se v neděli 13. září 2020 zúčastní oslav 25. výročí vysvěcení našeho farního kostela. Všichni jste srdečně zváni na odpolední besedu, které se zúčastní.

Aktuální přehled farních zpráv

Sbírky na opravu střechy kostela sv. Michaela

Děkuji všem, kdo jakkoliv přispíváte na splacení půjčky, kterou máme ve výši 800 000 Kč na opravu střechy kostela sv. Michaela. Přispíváte různě: skrze pravidelné sbírky, dáváte dary osobní i do kasičky v kostele, navíc kupujete víno, svíčky a farní oplatky. Prodej vína a svíček vynesl doposud 48 100 Kč a koupí oplatků jste již na střechu přispěli 45 000 Kč. Dnes mohu napsat, že nám díky všem těmto aktivitám zbývá vybrat na splacení půjčky už jen 136 634 Kč. Vaše štedrost je pro mě překvapující a děkuji za takovou podporu. ■

Vyučování náboženství ve školním roce 2020/2021

Třída	Den	Hodina	Místo	Vyučující
1.	pondělí	13:30 – 14:15	suterén kostela	Silvie Matějčíková
2.	pondělí	14:30 – 15:15	suterén kostela	Silvie Matějčíková
3.	čtvrtek	15:30 – 16:15	suterén kostela	P. Pavel Šupol
4.	středa	14:30 – 15:15	suterén kostela	P. Pavel Šupol
5.	středa	15:45 – 16:30	učebna – fara	Daniela Plšková
6.–7.	středa	15:45 – 16:30	suterén kostela	P. Pavel Šupol
8.–9.	pondělí	16:00 – 16:45	učebna – fara	P. Pavel Šupol

Učebna je směrem od bočního vchodu do kostela průchodem k faře. Vchod do suterénu kostela je vedle farní garáže kovovou brankou. Začínáme v týdnu od pondělí 14. září.

Oslavy 25 let vysvěcení farního kostela

S ohledem na opatření v době pandemie koronaviru jsme nemohli společně oslavit 25 let kostela, ale rozhodli jsme se je posunout na neděli 13. září. Mše svatě v 7.30 a 10.30 bude sloužit o. Vojtěch Šíma. Po každé z nich bude příležitost pobýt spolu v prostoru před kostelem s bohatým občerstvením a cimbálovou muzikou.

Odpolední program zahájíme v 15.00 na hřišti za kostelem, kde vystoupí balónkový klaun Dan Taraba. Poté budou pro děti připraveny různé soutěže. Nebo se můžete vydat do kostela na povídání s o. Jiřím Filipcem o tom, co obnáší život kněze v pohraničí. Také se zeptáme o. Šímy na jeho vzpomínky spojené se stavbou kostela i na to, co mu v jeho službě dnes dělá radost. Vše zakončíme děkovnou adorací. ■

Konference o evangelizaci v Otrokovicích

Jako odpověď na výzvy nové evangelizace proběhly v Olomouci již 3 konference o evangelizaci. Myšlenkou je povzbudit se, že evangelizace je možná pro každého pokřtěného, a inspirovat se, co již někde funguje.

Letos se konference uskuteční ve dnech 13.–14. 11. 2020 v Otrokovické Besedě a má název: „Evangelizace v moci Ducha, v poslušnosti Slovu“. Jako hlavní host přijal pozvání francouzský kněz, spoluzaklada-

tel misijní školy pro mladé a autor mnoha knih, P. René Luc. V naší zemi mu vyšla kniha „Vychoval mě gangster“.

Dopolední program bude po oba dny patřit přednáškám hlavního hosta, v odpoledním je možné si vybrat z několika seminářů. Součástí konference bude i společné slavení mši svatých, tu sobotní přijede slavit o. arcibiskup Jan Graubner. Další informace najdete na internetové stránce www.evangelizace.eu. ■

Křty a pohřby za poslední období

Křty: Brian Lukáš Baláž, Štěpán Jiří Pavlovský, Lukáš Ševčík, Štěpán Mikuláš Černý, Jonáš Borýšek

Pohřby: Karel Trčala, Bohumila Zlámalová, Jindřiška Havlíková, Miroslav Tomeček

Autorem farních zpráv je P. Pavel Šupol, duchovní správce otrokovické farnosti.

Pozvánka do Klubu maminek

Milé maminky na mateřské dovolené, přijďte se svými nejmenšími do Klubu maminek. Scházíme se v úterý dopoledne v suterénu kostela a tvoříme malé společ-

čenství, kde si hrajeme, zpíváme, dovádíme a modlíme se. Přesný termín zahájení sledujte v ohláškách a na webových stránkách. ■

Pomoc rodinám postiženým pandemií koronaviru

Nadační fond Credo nabízí finanční pomoc rodinám

Jedná se o pomoc rodinám s dětmi, které se ocitly ve složité životní situaci a potřebují pomoc druhých. Zvláště těm, kteří pečují o zdravotně postižené dítě, nebo jsou na výchovu svých dětí sami.

Výše příspěvku:

- 6 000 Kč na každé dítě se zdravotním postižením
- 3 000 Kč na každé zdravé dítě

Využití příspěvku:

V programu NAVZDORY můžete požádat o finanční příspěvek na tyto účely:

- nákup základních potravin, hygienických prostředků a nezbytných léků
- nákup základního oblečení, obuvi pro děti a školních pomůcek

- úhrada nákladů spojených s bydlením (půjčka, nájem, poplatky za energie, za odpad apod.)
- úhrada tuzemských táborů, pobytů a mimoškolních aktivit dětí
- zajištění potřebného základního vybavení domácnosti
- úhrada speciální péče a pomůcek pro děti se specifickými potřebami (např. rehabilitace, terapie, zdravotní pobyty, speciální a preventivní programy ve školách, asistenční služba, zdravotní a kompenzační pomůcky, speciální výukové programy apod.)

Více informací včetně přihlašovacího formuláře najdete na této internetové adrese www.navzdory.credonf.cz. ■

Pro postižené pandemií jsou určeny i sbírky Charity

Charita nabízí pomoc lidem, kteří se dostali do potíží v souvislosti s pandemií koronaviru.

Pandemie koronaviru zasáhla různým způsobem spoustu lidí kolem nás. Z tohoto důvodu vyhlásila Charita ČR sbírku pro Česko „Na vlně pomoci proti bezmoci“.

Výtěžek sbírky je určen lidem, kteří se náhle ocitli v nepříznivé životní situaci v souvislosti s pandemií Covid-19:

- matky a otcové samoživitelé;
- rodiny, které se ocitly ve finanční nouzi;
- lidé postižení ztrátou zaměstnání;
- lidé s výpadkem okamžitého příjmu;
- nízkopříjmoví žadatelé;
- senioři a osoby se zdravotním postižením.

Sbírka se nebude vztahovat na splácení dluhů lidí, kteří jsou v exekuci nebo insolventi. Zadluženým lidem se může poskytnout finanční pomoc pouze na zajištění základních životních potřeb, na základní zajištění chodu domácnosti, a to po vyčerpání jakékoliv jiné možnosti. Lidem s dluhy peníze nebudou zasílány přímo na jejich účet. Těmto lidem ale naše otrokovická Charita může poskytnout pomoc v podobě bezplatného dluhového poradenství.

V případě zájmu o tuto formu pomoci prosím kontaktujte pastoračního asistenta Charity Jana Žalčíka, tel. 734 684 878, mail jan.zalcik@otrokovice.charita.cz.

Kontakt na dluhové poradenství Samaritán: Mgr. Milan Sedlář, tel. 734 435 004, milan.sedlar@otrokovice.charita.cz. ■

Neslyší Bůh naše modlitby?

Čas plyne, pomalu se blíží konec léta, takže letos nás sužovala úporná vedra, ale zvládli jsme to. Máme za sebou a nejspíš i před sebou období koronavirové pandemie, která nám vzala naše plány, způsobila ekonomické problémy, chaos kolem cestování do zahraničí a různé jiné neduhy. Letos byla zrušena tolik oblíbená Katolická charismatická konference, festivaly i jiné akce, abychom možná mohli prožít něco jiného. Můžeme tak znovu poznávat, že jediná pevná jistota ve světě plném nejistot, zmatků a neklidů je jenom Bůh.

Kde je Bůh, tam není nikdy nic ztraceného a prohraného.

O tom, jaká pozitiva nám přinesl Covid-19, jsme mohli číst v předchozích číslech našeho zpravodaje. Já jsem se však zamyslela nad tím, proč Bůh nevyslyšel tolik modliteb za zastavení této nákazy. Asi jsme dosud dostatečně nepochopili, my i celé lidstvo, že Bohu jde přece o záchranu každého člověka. Také vím, že Pán se o nás stará. A i když ohledně koronaviru přicházejí různé rady a prognózy, měli bychom vše nechat na něm, těšit se z toho, co pro nás chystá, a více mu důvěřovat. Samozřejmě, že máme být obezřetní a opatrní, respektovat a dodržovat vyhlášené pokyny k ochraně před koronavirem. Věrnost a důvěra v Pána jsou ale vždy požehnány a odměněny.

Při mém přemítání jsem dostala odpověď, když jsem vzala do rukou knihu s názvem „Když Bůh mlčí“ s podtitulem „Vstoupit do ticha nevyslyšených modliteb“, kterou vám vřele doporučuji. Cituji autora Peta Greiga: *Některé modlitby jsou nevyslyšeny, protože „stvoření je podrobena marnosti“ a dosud nebylo vysvobozeno „z otroctví zkázy“ (Řím 8, 20). Je naděje. Jak úžasné! Tragické je, že život ve světě bude zcela nevyhnutelně čas od času náročný. Bible nás na-*

bádá, abychom porozuměli duchovnímu boji. Vždycky, když věrně snášíme utrpení, funguje něco jako božská alchymie. Ohlédneme-li se, dochází nám, že Pán proměňuje ve zlato naše zklamání, nikoliv naše úspěchy. Těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému (Řím 8, 28) – „všechno“, tedy i naše nevyslyšené modlitby. Ty mohou být tou nejreálnější službou našeho života. V knize Zjevení jsou všechny modlitby popsány jako vůně kadidla, která stoupá k Božímu trůnu. Naše nevyslyšené modlitby, všechny frustrace, slzy a zklamané naděje jsou Bohem ukládány a nakonec se mohou stát našim nejmocnějším příspěvkem. Tolik citace z knihy.

Odpověď mi dává také Písmo svaté, které snad má doma každý, které nás přibližuje Bohu a posiluje naši víru. Nechme se inspirovat proroky či Davidem a jeho krásnými žalmy, které nás učí, že žádný hřích a žádné zlo není větší než Boží milosrdenství. Vždyť každý z nás zakouší chvíle pohody, štěstí, pokoje a radosti, ale i okamžiky či období vnitřních temnot, nejistot, neklidu. Někdy se může stát, že se ocitneme v nějaké životní situaci či v duchovní prázdnotě, kdy se všechno zdá být bezvýchodné, ztracené, zbytečné a prohrané, kdy jsme v pokušení rezignovat a všechno vzdát. Avšak podle Ezechielova

Pán proměňuje ve zlato naše zklamání, nikoliv naše úspěchy.

proroctví tam, kde je Bůh, tam není nikdy nic ztraceného a prohraného.

Tak se nebojme budoucnosti, protože On může zasáhnout a vyvést nás ze všech těžkostí a problémů. Nepropadejme sklíčenosti, ale s důvěrou očekávejme Pánovu pomoc. Snažme se více chválit, děkovat a celým životem sloužit Pánu. Kéž se nám to daří stále dokonaleji. ■

Miloslava Zlatušková

Charita Otrokovice informuje

Odlehčovací služba Charitního domova Otrokovice

Odlehčovací službu poskytuje Charita Otrokovice již od roku 2003. „Cílem naší služby je, aby senior mohl co nejdéle setrvat v rodinném prostředí. Nastanou ale situace, kdy si pečující osoba potřebuje zařídit ‚své věci‘. A právě na tuto dobu, maximálně 3 měsíce za rok, je možné seniора od 65 let, umístit na odlehčovací službu. Jedná se o seniory, kteří z důvodu svého věku a s tím spojeným zhoršeným zdravotním stavem, potřebují zajistit krátkodobou péči,“ přibližuje službu Pavla Vykoukalová, sociální pracovnice.

Služba zajišťuje celodenní stravu, celkovou pečovatelskou a ošetrovatelskou péči a ubytování ve 2lůžkovém pokoji, což je i kapacita služby. Uživatelé služby se mohou účastnit také různých akcí a k dispozici je jim i křesťanská duchovní a pastorační péče.

„Nezapomínáme ani na pečující rodiny. Těm poskytujeme poradenství a pomoc při řešení aktuální situace,“ doplňuje Vykoukalová.

Jakým způsobem odlehčovací služba funguje a pomáhá lidem, ilustruje příběh paní Věry.

Paní Věra žila téměř celý život ve velkém panelovém domě v Otrokovicích, byla zde velmi spokojená. S přibývajícím věkem však potřebovala pomoc druhé osoby. Kromě menších úkonů kolem vlastní osoby si již nebyla schopná uvařit nebo nakoupit, proto jí začala pomáhat charitní pečovatelská služba. Bohužel s postupem času došlo k rapidnímu zhoršení jejího stavu a pouhá dopomoc pečovatelské služby byla nedostačující.

Paní Věra bohužel žila sama, neměla žádnou rodinu ani známé, kteří by jí pomohli. Celou situaci řešil také Městský úřad. Proto byl paní Věře poskytnut alespoň krátkodobý odlehčovací pobyt na 3 měsíce, než se uvolní místo trvalejšího charakteru. Paní tak byla velmi spokojená, měla zajištěnou celkovou péči, stravu a kontakt se svými vrstevníky.

Kontakt na službu:

Pavla Vykoukalová, Dis.

sociální pracovnice

pavla.vykoukalova@otrokovice.charita.cz

tel.: 731 619 830 ■

Pavla Vykoukalová

Pojedte s námi na Hostýn

Tradiční pouť pro seniory na Svatý Hostýn proběhne ve čtvrtek 10. září. Stále je možné se přihlašovat na pokladně Charitního domova u paní Vardanové, nejpozději do pátku 4. září.

Cena činí 130 Kč. Odjezd v 7.30 od Charitního domova (v 7.15 od kaple sv. Anny v Kvítkovicích), návrat kolem 14 hodin. Bližší program najdete na nástěnce v kostele. ■

Výsledky Postní almužny 2020

Letošní ročník této akce se nám vinou koronaviru a následných opatření v podobě omezení bohoslužeb poněkud protáhl. Jelikož v době po Velikonocích se bohoslužby ve farnostech, patřících do územní působnosti naší Charity, rozbíhaly různě, odevzdávání pokladniček do našich kostelů probíhalo průběžně s postupným rozvolňováním počtu lidí na bohoslužbách.

Jedna farnost se do letošní sbírky nezapojila. I přesto se ukázalo, jak i v těžkých chvílích si dokážeme něco odpustit a myslet na druhé. Děkujeme všem, kdo jste se do této naší aktivity zapojili. V loňském ro-

ce jsme například z této sbírky mohli zaplatit roční příspěvek na zájmový kroužek pro chlapce, jehož rodina se v té době nacházela v tíživé situaci.

Výsledky Postní almužny

Farnost	Částka Kč
Otrokovice	10302
Pohořelice	1204
Spytihněv + Halenkovice	1844
Celkem	13350

Jan Žalčík

Výlet seniorů z Charitního domova na Velehrad

Skupinka seniorů z Charitního domova se vypravila na poutní místo Velehrad, aby tak znovu zakusili atmosféru tohoto posvátného místa, které je jim tolik blízké. Mnozí se ve vzpomínkách vraceli do svých mladých let, kdy na toto místo pravidelně putovali.

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Pavel Šupol, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>. Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Eva Karas Katolická. Obsahová korektura: Anna Janotová. Fotografie: Vojta Rafaja, Pavel Ludvík, Pavla Korvasová, Marie Šrubařová.

Uzávěrka dalšího čísla: 16. 10. 2020. Vydání dalšího čísla: 30. 10. 2020.

Postřehy z akce Milované město

V neděli 19. července jsme se zúčastnili na zlínském náměstí Míru benefičně-evangelizačního odpoledne s názvem „Milované město“. Okolo tisíce lidí se tak mohlo zaposlouchat do chval, svědectví a Božího slova. Vystoupila zde i muzikálová zpěvačka Dasha, která se narodila ve Zlíně. Pro děti byly připraveny zajímavé atrakce.

Svoji prezentaci zde předvedla i organizace Mary's Meals, která pomáhá zajišťovat jídlo dětem v rozvojových zemích a měla zde i svůj benefiční stánek. Celou akci pořádal nadační fond Credo ve spolupráci se slovenským společenstvím SP. Cílem bylo hlavně vyprosit požehnání a odpuštění pro obyvatele Zlína. Program přitáhl na náměstí i lidi z blízkého i vzdálenějšího okolí. Také od nás z Otrokovic přijelo asi

15 lidí, většinou z naší farnosti.

Kromě křesťanských chválových kapel ESPÉ a Gedeon z Valašských Klobouk vystoupil i slovenský evangelizátor Pavel Strežo, který svědčil o svém životě s Bohem. Programu se zúčastnilo asi 15 kněží, z nichž někteří vystoupili na pódiu a společně se za toto dílo pomodlili. Krátce promluvil i hejtman zlínského kraje Jiří Čunek a Michaela Blahová, radní kraje pro sociální oblast. Vydařilo se i dobré počasí. Celou akci moderoval a také zakončil ředitel Credo pan Vladimír Švarc a jak na závěr uvedl, věří, že se podařilo mnohé povzbudit a že odcházejí s radostí v srdci. Nakonec zazněl příslib, že by v brzké době rádi něco podobného zase uspořádali. ■

Manželé Matějčikovi

Svědectví o Božím působení

Na evangelizačním koncertu „Milované město“ ve Zlíně jsem se mohl modlit za lidi, náš region a taky se setkat s mnoha známými. Jedno setkání bylo pro mě dojemné až k slzám. Setkal jsem se s rodiči, jejichž děti mají různé zdravotní komplikace.

Kdysi jsem s nimi sdílel svou zkušenost, že je dobré někdy taky vyjet na místa, kde probíhají konkrétní modlitby za uzdravení a můžeme zde být svědky zázraků. Oni se vydali na jeden takový víkend na Slovensku. Jejich dcera měla těžký atopický ekzém, který jí začal ve 2,5 letech. Její stav se přes návštěvy všech odborníků v Brně i Praze i přes všechny modlitby rodiny a přátel stále zhoršoval. V jednom období k ní vstávali i 20krát za noc.

Slovenská kapela Lamačské chvály má obrovskou zkušenost s modlitbou za uzdravení, při jejich koncertech a čtení Bible mnoho lidí svědčí o Božím zásahu. Po jednom takovém koncertě vysílaném přes internet se tato kapela modlila na dálku s těmito rodiči. Ti byli tou dobou povzbuzeni 1. kapitolou listu sv. Jakuba, aby se modlili

s důvěrou a vůbec nepochybovali. Opřeli se o tyto verše, stav jejich dcery se začal zlepšit a všechny otevřené rány se zahojily.

Krátce nato byli na konferenci Poslaný ve Valašských Kloboukách vyzváni Lamačskými chválami, aby řekli své svědectví. Ohledně dcery jim zlý duch namlouval: „Ale vždyť ještě není celkově uzdravena a já vás budu zkoušet.“ Tak se svěřili s těmito pochybnostmi a celý kostel se za ně modlil přímluvnou modlitbu. Pár dní nato byla kapela na Oravě a tam použila svědectví těchto rodičů. Krátce poté jim napsala jedna žena, která tam byla se silným atopickým ekzémem. Léta se její stav neměnil, ale po tomto svědectví se na druhý den probrala s úplně hladkou kůží.

Tito mí známí mi potvrdili, že i když jejich dcera není zatím úplně uzdravena, její stav je o 85 % lepší. A Bůh jim dal již poznat, že přestože u ní nedošlo k uzdravení hned, použil si to jinde. Chvála Pánu Bohu za jeho působení, které nám v těchto životních svědectvích občas odhalí. ■

O. Pavel Šupol

Vezmi svůj kříž a následuj mě

Slovy „Zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě“ pán Ježíš říká, že nesmíme myslet jen na sebe.

My našťestí nemusíme umírat na kříži, můžeme ale dělat spoustu jiných věcí. Co třeba? Pomoci mamince s úklidem, rozdělit se s kamarády nebo sourozenci, neod-

mlouvat, nevztekát se, ustoupit v hádce. Pán Ježíš nám slíbil, že když nebudeme myslet jen na sebe, přijdeme za ním do nebe.

V dnešním evangeliu je vyzdvížen kříž. Na obrázcích se jen jeden kříž vyskytuje osamoceny. Najdeš ho? ■

Ježíšův úkol pro tebe

Ježíš začíná se svými učedníky hovořit o tom, co ho v Jeruzalémě čeká. Učí je už dlouhou dobu o svém Otci a o Božím království, aby mohli později plnit úkol, který jim před svou smrtí dá. Jaký tento úkol

bude? Vylušti jednoduchou „čtyřsměrku“ a dozvíš se to! ■

*Mt 16,21-27, 22. neděle v mezidobí A
Převzato z www.deti.vira.cz*

Z	V	🔑	Y	🔑	D	N	O	M	I	Š	Á
A	J	Ě	M	O	L	O	T	R	A	B	Š
C	🔑	V	T	A	D	E	Á	Š	🔑	E	T
H	J	🔑	F	I	L	I	P	🔑	T	R	Ě
E	🔑	E	🔑	O	N	D	Ř	E	J	A	P
U	J	E	T	O	M	I	T	M	🔑	Z	Á
S	I	J	S	T	O	M	Á	Š	V	A	N
P	J	Ě	Ě	Š	U	O	T	A	M	L	A
A	I	T	Š	Á	B	A	N	R	A	B	J
V	D	A	🔑	D	R	T	E	P	E	🔑	C
E	Á	M	S	U	I	L	É	N	R	O	K
L	Š	T	J	A	K	U	B	V	🔑	Í	🔑

BARNABÁŠ
BARTOLOMĚJ
FILIP
JAKUB
JAN

JIDÁŠ
KORNÉLIUS
LAZAR
MATĚJ
MATOUŠ

ONDŘEJ
PAVEL
PETR
ŠIMON
ŠTĚPÁN

TADĚÁŠ
TIMOTEJ
TOMÁŠ
ZACHEUS